

РЕШЕНИЕ

№ 14849

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10898** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. С. А., ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител, против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1724 00 5364-091-001/10.06.2025г., издаден от Г. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложител на ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД НАП-С., потвърден с Решение №1060/26.08.2025г. на Директора на ДОДОП С.. С РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя А. по чл. 19 ДОПК за задължения на „А и М Билд“ ООД по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО и за изтеглени суми от банковата сметка на „А и М Билд“ ООД от жалбоподателя А. в периода 2019 г. - 2021 г. в размер от 648 742,41 лв., в т.ч. главница в размер на 418 545,23 лв. и лихви за забава в размер на 230 197,18 лв.

Жалбоподателят оспорва процесният РА като неправилен и необоснован. Твърди, че поведението му не е съставомерно по смисъла на чл. 19 ДОПК, защото посочените от органа по приходите деяния, а именно прехвърляне на дружеството, напускане на дружеството, съзнателно невнасяне на декларираните суми, разпределение на дивидент от страна дружеството и разпределение на дивидент от страна на жалбоподателя, не са сред изчерпателно изброените действия, които ангажират отговорността на управител и съдружник за задълженията на дружеството. Сочи, че напускането на дружеството е израз на основно членствено право гарантирано от чл. 125 от Търговския закон. Допълва, че не е прехвърлял дружеството. Твърди, че е въпрос на икономическа преценка дали да бъдат платени в срок декларираните или средствата да бъдат използвани за набавяне на важни оборотни средства. Навежда доводи, че съгласно чл. 137 ТЗ разпределението на дивидент е правомощие на ОС на дружеството, поради което е неправилно да

се ангажира самостоятелната отговорност на управителя за това действие, както и за евентуално изплащане на дивидент, доколкото липсват доказателства жалбоподателят А. да е извършил подобно плащане. Сочи, че дори да е било извършено твърдяното плащане на дивидент, към момента, в който жалбоподателят А. е напуснал дружеството, в касата на „А и М Билд“ ООД е имало достатъчно средства за покриване на задълженията за данъци и осигуровки. Допълва, че тегленето на парични средства от банковата сметка на дружеството е съставомерно само, ако с изтеглената сума са извършени „плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице“, а доказателства за такива плащания не налице и всички изтеглени от ревизираното лице парични средства са били предадени в касата на дружеството. Твърди, че НАП необосновано отказва да приеме доказателствата за касова наличност, въпреки че органът е имал задължение и възможност да извърши инвентаризация и че е неоправдано неизпълнението на контролен механизъм да служи като основание за отхвърляне на представени данни. Посочва, че съгласно РД е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 и 2 ДОПК, но обвиненията са непоследователни и не съответстват на нито един от посочените състави.

Ответникът по жалбата - Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“, при централното управление на НАП, чрез процесуален представител, с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди ревизионния акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и доводите на страните, прие за установено следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221724005364-020—001/18.10.2024 г. издадена от Г. М. В.-Н. на длъжност началник сектор "Ревизии" в отдел "Ревизии" към дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на А. С. А. с ЕГН [ЕГН] за установяване на отговорност по [чл. 19 от ДОПК](#) в качеството му на управител на "А и М Билд" ООД с ЕИК[ЕИК] за задължения на дружеството за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.07.2019 г. до 12.10.2021 г., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридическите лица за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 31.02.2021 г., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 31.08.2021 г., за данък върху доходите на ФЛ за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 30.06. 2021 г., за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.08.2019 г. до 31.08.2021 г., за отговорност за ДОО за осигурители за данъчните периоди от 01.02.2020 г. до 31.08.2021 г., за вноски за здравно осигуряване за данъчните периоди 01.05.2020 г. до 31.08.2021 г. и за отговорност за универсален пенсионен фонд - за осигурители за данъчните периоди от 01.05.2020 г. до 31.08.2021 г. Съставът на ревизиращия екип бил определен от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, а именно: М. И. К. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Е. П. Д. на длъжност главен инспектор по приходите, със срок за изпълнение до два месеца от връчване на заповедта. ЗВР е връчена на 08.11.2024 г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът на ревизията е удължен със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-002 / 07.01.2025 г. до 07.02.2025г. Заповедта е връчена на 16.05.2025 г. Със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-003 / 05.02.2025 г. ревизията е удължена до 07.04.2025 г. Заповедта е връчена на 16.05.2025г.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, вкл. с постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК с изх.№ С250022-023-

0000328/06.02.2025 г. са наложени обезпечителни мерки върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и възбрана върху недвижим имот. Предприети са действия по събиране и обезпечаване на доказателства, вкл. въз основа на отправени искания за представяне на документи и писмени обяснения от данъчно-задълженото лице и от трети лица: / Изготвено е ИПДПОЗЛ с изх. №Р-22221724005364-040-001/28.10.2024 г. до ЗЛ, същото е връчено на хартия на 08.11.2024 г. Представени са документи с вх. № 94-А-5752/21.11.2024 г. Изготвено е и е Искане за представяне на информация от трети лица № Р-22221724005364-041- 001/19.12.2024 г. до М. У.. С Протокол КД-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221724005364- ППД-001 /13.12.2024 г. са приобщени събрани доказателства от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства с УИН №П-22221724038701 на А. С. А.. Изготвено е Искане за извършване на действия от други контролни органи (Кд-32)№ Р-22221724005364-032-001 /28.01.2025 г. до 01 РУ СДВР. Направена е справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице изх.№ С240022- 134-0000675/07.02.2024 г./Сд.134/. Изискани са всички извлечения от банковите сметки на А И М Б. ООД за периода от 01.07.2019 г. - 12.10.2021 г., както и хронологичен регистър на оборотни ведомости на А И М Б. ООД за периодите 01.07.2019 г. - 12.10.2021 г.

При предходна ревизия са установени задължения на дружеството с РА №9 Р-22221720001760-091-001 /02.11.2020 г., данък върху добавената стойност за периода 02.07.2019 г. - 29.02.2020 г. - неплатени лихви в размер на 4176.82 лв. Останалите начислени задължения по Ревизионен акт № Р-22221720001760-091-001/02.11.2020 г. са внесени от дружеството по сметка на РБ. РА е обжалван и потвърден с Решение № 117/21.01.2021 г. на директора на дирекция ОДОП и Решение № 4767/16.07.2021 г. на АССГ. В издадения РА № Р- 22221720001760-091-001 /02.11.2020 г. на база на установени факти и обстоятелства не се признава данъчен кредит по отношение на фактури, включени в дневници за покупки през ревизирия период с доставчик Д. 1997" ЕООД на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал.1 от ЗДДС.

Във връзка с искането за предоставяне на информация от А. А., той е дал следните писмени обяснения: Предметът на дейност на А И М Б. ООД е извършване на строително-монтажни работи. Дружеството е имало нает офис, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] магазин 7. Същия е освободен в средата на 2021 г. Счетоводното обслужване на А И М Б. ООД е водено от фирма ТС КОНСУЛТ ООД. Лицето декларира, че той и М. С. А., в качеството им на управители са предавали фактурите за покупки и продажби и всички съпътстващи ги документи в счетоводната кантора, с цел отразяването им в счетоводните регистри на дружеството. Те са подписвали трудовите договори на работниците в дружеството и платежните ведомости за работни заплати. А. А. декларира, че е упражнявал контрол върху заприходването, съхранението и изписването на стоките/материалите, чрез периодични проверки в счетоводството, банката и касата на дружеството. При напускането му през м.08.2021 г. всички активи са останали в дружеството, ЗЛ декларира, че има подписан протокол за предаването на активите, който е приложен. А. А. декларира, че са му изплащани дивиденди от дружеството, както следва: през 2020 г. - 191504,80 лв. и през 2021 г. – 200000 лв. Както и че не разполага с документи за тези операции. От представените банкови извлечения от сметката на дружеството е видно, че А. С. А. е извършил тегления на каса от сметката, както следва: За периода 26.06.2019 г. - 31.12.2019 г. сума в общ размер на 516010 лв. За периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г. сума в общ размер на 1008156 лв. За периода 01.01.2021 г. - 12.10.2021 г. сума в общ размер на 243700 лв. Въз основа на представена справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице с изх.№ С240022-134- 0000675/07.02.2024 г. от Дирекция „Събиране" дълга на А И М Б. ООД е категоризиран като несъбираем.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221724005364-092-001 / 15.04.2025 г. на М. И. К. - Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. П. Д. - Главен инспектор по приходите. С ревизионния доклад в резултат на извършените действия направените констатации изводи ревизиращият екип е установил основание за вменяване на отговорност за задължения на данъци по член 19 алинея 2 от ДОПК.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт (РА) №Р-22221724005364-091 -001 / 10.06.2025 г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Ревизионният акт е връчен електронно на 16.06.2025 г. С РА на основание чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на А. С. А. за задължения на „А и М Билд“ ООД в общ размер на главница 418 545,23 лв. и лихва 221 615,65 лв., както следва:

- Корпоративен данък за периода 01.07.2019 г. - 31.10.2021 г. с главница в размер на 116 996,13 лв. и лихви в размер на 60 461,55 лв.

- Данък върху добавената стойност за периода 01.08.2019 г. - 31.08.2021 г., в размер на главница 185 850,50 лв. и лихви в размер на 102 112,74 лв.

- Вноски за ДОО - осигурители за периода 01.02.2020 г. - 31.08.2021 г., в размер на 34 266,98 лв. - главница и лихви в размер на 17 993,43 лв.

- Вноски за здравно осигуряване за осигурители за периода 01.05.2020 г. - 31.08.2021 г., в размер на 14 583,21 лв. - главница и лихви в размер на 7 435,49 лв.

- Вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители за периода 01.05.2020 г. - 31.08.2021 г., в размер на 8 117,81 лв. - главница и лихви в размер на 4 165,54 лв.

- Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода 01.01.2020 г. - 31.08.2021 г. в размер на 22 067,32 лв. - главница и лихви в размер на 11 369,41 лв.

- Данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.01.2020 г. - 30.06.2021 г. в размер на 2 512,80 лв. - главница и лихви в размер на 1 276,54 лв.

- Данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периода 01.01.2020 г. - 31.03.2021 г. в размер на 34 150,48 лв. и лихви в размер на 16 801,05 лв.

С ревизионния акт след преценка на извършените при ревизията действия и установените факти и обстоятелства изцяло потвърдени констатациите в ревизионния доклад като са приети направените при визирания доклад фактически и правни изводи и предложенията за установяване на задължения по видове и периоди. В мотивите на РА е посочено, че през ревизирания период лицето е представлявало и управлявало дружество "А и М Билд" ООД. Установено е, че дружеството има изискуеми публични задължения по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО и 330, които не са платени към момента, в който А. А. напуска дружеството, както и към момента на приключване на ревизията. При вменяване на задълженията на дружеството на управителя, ревизиращият екип приема, че е налице отговорност за несъбраните задължения за главници и лихви по подадените справки- декларации по ЗДДС, ГДД по чл.92 от ЗКПО, Декларации по чл.55 ал.1 от ЗДДФЛ, декларации обр.1 и обр.6, както и по ревизионния акт на дружеството.

В РА е прието, че в хода на ревизионното производство се доказва реализиране на отговорност по чл. 19, ал. 2. Уточнява се, че законът предвижда действия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК към управител или член на орган на управление за задължения на задълженото юридическо лице да бъдат предприемани тогава, когато за събирането на публичните задължения са предприети действия първо към задълженото юридическо лице и едва след това към третите лица управлявали същото. Сочи се, че лицето е недобросъвестно, когато е знаело, че за предприятието възникват данъчни задължения и умишлено е избегнало събирането им е налице

основание да се счита, че същото е действало недобросъвестно.

Посочено е, че „А и М БИЛД“ ООД е deregистрирано по ЗДДС на 04.01.2022 г. - задължителна при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. А. С. А. е подал молба за напускане на дружеството на 30.06.2021 г., като с протокол на ОС на съдружниците от 08.10.2021 г. е взето решение дяловете му да се прехвърлят на новопостъпилия съдружник М. У.. Изтъква се, че Напускането на дружество А. Б. ООД със съществуващи задължения от А. С. А., е с цел съзнателно осуетяване заплащането на задълженията. Дружеството извършва дейност до м.08.2021 г. От А. С. А. е представен протокол от 15.10.2021 г. за предаване на активи от А. С. А. на новоизбрания управител на А И М Б. ООД - М. У.. Предадени са следните активи и документи: документален архив на дружеството, счетоводна документация, печат и касова наличност в размер на 591 950,73 лв. След прехвърляне на дружествените дялове на дружеството, същото не осъществява дейност и задълженията му са налични и към момента.

Сочи се, че дружеството е разпределило и дивиденди в размер на 783 009,62 лв. в полза на М. А. и А. А., вместо да плати данъчните си задължения, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и е причина за неизплатени данъци и задължителни осигурителни вноски.

В срока по чл. 17, ал. 5 ДОПК с вх. № 54-14-875/27.05.2025 г. е постъпило възражение срещу ревизионния доклад на А. С. А., което възражение е прието за неоснователно. Жалбоподателят е направил възражение за погасяване по давност на задълженията за лихви, възникнали преди 18.10.2021 г. като твърди, че не са налице основанията за ангажиране на отговорността му по чл. 19, ал. 1 ДОПК, тъй като в деня, в който е напуснал дружеството в касата е имало достатъчно средства за покриване на публичните му задължения. Твърди, че изтеглените от банковата сметка на дружеството суми са върнати в касата на дружеството. Възражава, че не са налице основанията за ангажиране на отговорността му по чл. 19, ал. 2, тъй като той не е прехвърлил своя дружествен дял, а на негово място след напускането му на дружеството е бил приет нов съдружник. Соци, че дружеството е разпределило дивидент при наличие на неплатени публични задължения, но към момента на това разпределение в касата на дружеството е имало достатъчно средства за покриване на дължимите данъци и осигуровки и поради тази причина разпределянето на дивидент не е било противоправно действие. Към възражението си лицето е приложило следните писмени доказателства: Протокол от общо събрание на „А и М Билд“ ООД от 08.10.2021 г., от който е видно, че жалбоподателят А. А. е депозирал молбата си за напускане на дружеството на 30.06.2021 г. Приложени са и приходни касови ордери от 02.08.2021 г., 03.08.2021 г., 04.08.2021 г., 05.08.2021 г., 06.08.2021 г., 09.08.2021 г., 10.08.2021 г., 11.08.2021 г., 12.08.2021 г., 13.08.2021 г., 16.08.2021 г., 17.08.2021 г., 18.08.2021г., 19.08.2021 г., 20.08.2021 г., 23.08.2021 г., 24.08.2025 г., 25.08.2025 г., 26.08.2021 г., 27.08.2021 г., 31.08.2021 г., 01.09.2021г., 02.09.2021 г., 03.09.2021 г., 07.09.2021 г., 08.09.2021 г., 09.09.2021 г., 10.09.2021 г., 13.09.2021 г., 14.09.2021 г., 15.09.2021 г., 16.09.2021 г., 17.09.2021 г. 20.09.2021 г., 21.09.2021 г., 22.09.2021 г., 23.09.2021 г., 24.09.2021 г., 27.09.2021 г., 28.09.2021 г., 29.09.2021 г., 30.09.2021 г., 01.10. 2021 г., 04.10.2021 г., за връщане на средства на дружеството „А и М Билд“ ООД всеки ордер на стойност от 9 000 лв., и ордер от 05.10.2021 г. на стойност 3 000лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК жалбоподателят обжалва издадения ревизионен акт по административен ред с подадена до директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП жалба. Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА с Решение №1060/26.08.2025 г. В решението е прието, че възражението за изтекла погасителна давност на част от задълженията е неоснователно. Прието е и, че са налице изискуемите от закона предпоставки на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно: през

отделните периоди от 2019 г. до 2021 г. А. А., в качеството си на управител на „А И М БИЛД“ ООД е взел решение да насочи парични средства на предприятието в своя полза, чрез теглене на суми в брой от банковата сметка на дружеството и разпределяне на дивиденди, които действия са затруднили погасяването на задълженията на дружеството за данъци и осигуровки. Прието е, че А. А. попада в хипотезата на чл. 19, ал. 2 ДОПК според която управител, член на орган на управление, прокурор, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. Решаващият орган е приел, че плащанията в пари от имуществото на задълженото юридическо лице, представляват скрито разпределение на печалбата, съобразно даденото определение на §1, т. 5 от ДР на ЗКПО, съгласно което сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързаните с тях лица е изключение на дивидентите по т. 4, б. „а“ и „б“ представляват скрито разпределение на печалбата. Прието е, че прехвърлянето на собствеността на дружествените дялове на дружеството на 15.10.2021 г. от А. А. на М. У. е с цел съзнателно осуетяване заплащането на задълженията на представляваното от него дружество, като макар че съгласно протокола са предадени документален архив на дружеството, счетоводна документация, печат и касова наличност в размер на 591 950,73 лв., по отношение на същите не са ангажирани доказателства, удостоверяващи прехвърлянето на касовите наличности на новия управител на дружеството. Въз основа на гореописаното органът по приходите констатира, че е било възможно А. А. да прехвърли дружествения си дял, след като погаси публичните задължения на дружеството, но същия не е пожелал да го направи, тоест действията му били умишлени, съответно била налице причинно-следствена връзка между умишлените недобросъвестни действия на управителя и последицата от тях - невъзможност да се съберат дължимите данъци.

В хода на съдебното производство е изготвена и приета съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице В. Г. П.. Вещото лице е дало писмени заключения по следните въпроси:

- Налице ли е счетоводно отразяване на изтеглените парични средства от страна на А. А. от банковата сметка на „А и М Билд“ ООД през периода 02.04.2019 - 15.10.2021г?
- Има ли счетоводно отразяване на внесени суми А. А. в касата на „А и М Билд“ ООД?
- Каква е хронологията на счетоводна сметка на дружеството и М Б.“ ООД в периода 02.04.2019 - 15.10.2021г?
- Какъв е бил размерът на публичните задължения на дружеството към 15.10.2021 г., както и към деня в който е извършено теглене на средства от банковата сметка на дружеството от страна на А. А.?
- Подавани ли са годишни отчети в НСИ, АВ и ТР от страна на дружеството за годините 2019 - 2021 г. и ако да, то в тях отразена ли е касова наличност и в какъв размер?
- Периода 2020 - 2021 г. извършвано ли е погасяване на публични задължения от страна на дружеството?

По първия въпрос вещото лице установява, че отразяванията на теглене на суми в счетоводството на дружеството не съответстват на датите на теглене на сумите. Налице са множество записвания

на движения по банковата сметка на дружеството за 2019 г. на стойност общо 516,010 лв., за 2020 г. на обща стойност 1 008 156 лв. и за 2021 г. на обща стойност 243 700 лв.

По втория въпрос вещото лице установява, че в счетоводния регистър за 2019 г. и 2020 г. няма внесени суми от А. А.. За 2021 г. са отразени множество постъпления на обща стойност 305 000лв.

По третия въпрос вещото лице констатира, че за периода се отразени, както постъпления по банкови сметки на дружеството, така и плащания на възнаграждения и по фактури.

По четвъртия въпрос вещото лице констатира, че към 31.12.2019 г. задълженията на дружеството начисляват 80 373, 95 лв, към 31.12.2020 г. - 332 969 лв., а към 15.06.2021 г. – 423 180.80 лв.

По петия въпрос вещото лице констатира, че са подадени годишни отчети пред НСИ за 2020 и 2021 г., а в ТРРЮЛНЦ по партията на дружеството са обявени годишни финансови отчети за 2019 г. и 2020 г.

По шестия въпрос вещото лице констатира, че за 2019 г. са начислени публични задължения за 219 945,22 лв. и са погасени 139 571 лв, За 2020 г. са начислени задължения в размер на 695 453 лв, от които са погасени 442 858,13 лв. За 2021 г. са начислени задължения в размер на 90 211 лв, които не са погасени.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните, и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК обосновава следните **правни изводи**:

Оспорването на Ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1724 00 5364-091-001/10.06.2025г., издаден от Г. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложител на ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД НАП-С., с който е ангажирана отговорността на А. А. по чл. 19, ал. 2 ДОПК за задължения на „А и М Билд“ ООД по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО и 330 и за изтеглени суми от банковата сметка на „А и М Билд“ ООД в периода 2019 г. - 2021 г. в размер от 648 742,41 лв., в т.ч главница в размер на 418 545,23 лв. и лихви за забава в размер на 230 197,18 лв. е направено в законоустановения срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност и е процесуално **допустимо**, като следва да бъде разгледано по същество. Ревизионният акт е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП – [населено място] с жалба подадена в срока по член 152, ал. 1 от ДОПК. До съда е подадена жалба чрез Дирекция ОДОП - [населено място], след като органът е потвърдил ревизионния акт със своето решение.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия. Съгласно представената и приета като доказателство по делото заповед № РД-01-404/27.05.2024г. на и.д.директора на ТД на НАП - С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, е наредено функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2 т.1 ДОПК, считано от 28.05.2024г. да се изпълняват от органи по приходите в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД НАП С., поименно изброени в заповедта, вкл. Г. М. В. - Н. на длъжност началник отдел „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД НАП С., посочена в РА като

възложител на ревизията. В процесния случай, заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-001 от 18.10.2024 г., е издадена от Г. М. В.-Н. на длъжност началник отдел „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД НАП С.. Съставът на ревизиращия екип бил определен от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, а именно: Е. П. Д. на длъжност главен инспектор по приходите и М. И. К. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, която е посочена в РА. Издателят на заповедта за възлагане на ревизия и на заповедите за изменение на заповедите за възлагане на ревизии, с оглед на заеманата длъжност, са сред органите компетентни да издават ЗВР и ЗИЗВР, посочени в т. 2 от заповедта на директора на ТД на НАП – С.. Следователно заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-001 от 18.10.2024 г. и заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-002 / 07.01.2025 г. до 07.02.2025г. и заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221724005364-020-003 / 05.02.2025 г., са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия, като съдържанието им отговаря на изискванията по чл. 113 от ДОПК, подписани с електронен подпис на началник сектор в отдел „Ревизии“ в ТД на НАП С..

Възложената ревизия на А. С. А. е извършена от определените със ЗВР № Р-22221724005364-020-001 от 18.10.2024 г. органи по приходите – Е. П. Д. на длъжност главен инспектор по приходите и М. И. К. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, които длъжностни лица с оглед на заеманата от тях длъжност и определянето им за ревизиращи органи по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК със ЗВР, са разполагали с необходимата материална компетентност за провеждането на ревизията и за съставянето на Ревизионен доклад № Р-22221724005364-092-001 / 15.04.2025 г. на М. И. К. - Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. П. Д. - главен инспектор по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, който е определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията, определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК. Оспореният Ревизионен акт (РА) №Р-22221724005364-091 -001 / 10.06.2025 г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагане на ревизия, като издателите на ревизионният акт, са разполагали с материална компетентност.

Посочените по-горе, заповед за възлагане на ревизия и заповеди за изменение на ЗВР, съставения въз основа на ревизията Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени, чрез информационна система „Контрол“ като електронни документи, подписани с електронен подпис.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт. Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК и ревизионното производство е образувано в рамките на петгодишен срок. Производството е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за извършването ѝ - до 2 месеца считано от връчване на същата. Поради недостатъчност на срока органът е удължил срока на ревизията, като удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл. 114, ал. 2 от ДОПК и от органа възложил ревизията.

Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК. РД е съставен от ревизиращите органи на 15.04.2025 г., в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РД съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 от ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с

необходимите доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства. Съответно спазен е и срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. Осигурено е участието на жалбоподателя, като му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмени документи. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди като е изложил подробно съображенията мотивирали фактическите и правните му изводи. Изложените в ревизионния доклад мотиви представляват мотиви на ревизионния акт съобразно трайната съдебна практика. Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелни основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно материалната законосъобразност на РА: Отговорността по чл. 19 от ДОПК е самостоятелна субсидиарна отговорност на трети за дружество лица, която те носят за собствените си действия или бездействия, довели до невъзможност за събиране на публични задължения на дружеството като задължено лице. Поради това, съдебната проверка за законосъобразност на ревизионния акт, с който се установяват задължения на това основание, обхваща не повторна проверка на законосъобразността на вече установените с влязъл в сила ревизионен акт по основание, размер и данъчен период задължения на дружеството, а за наличие на предпоставките за възникване на отговорността на третите лица в различните хипотези на тази разпоредба. Съответно, установяването на тези предпоставки е свързано с конкретни данъчни периоди, които следва да са в обхвата на ревизията. Нормата на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК урежда два отделни състава на отговорността и прояви на неправомерно поведение на третото лице. В хипотезата на ал. 1 отговорността е за пълния размер на непогасените задължения, а в хипотезата на ал. 2 – до размера на плащането, респ. отчуждаването.

Нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК определя, че управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. По силата на чл. 19, ал. 4 от ДОПК отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че същата има следните елементи на фактическия състав: 1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист,

търговски представител, търговски пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК; 3. Извършване на определено действие – а/ извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; б/ отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; в/ извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице; 4. Действието следва да е извършено недобросъвестно – лицето, което го е извършило, да е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и да е извършило действието с цел намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице; 5. Причинно - следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения; 6. Граници на отговорността – отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Настоящата съдебна инстанция следва да посочи, че отговорността по чл. 19 от ДОПК е субсидиарна по смисъла на чл. 20 от ДОПК, тъй като се ангажира отговорност на трето лице за задължения за данъци или осигурителни вноски на юридическите лица, което е посочено не само в самата правна норма, но и в приетото Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд. Като съществено приетото и в мотивите на решението е „ фактическият състав пораждащ отговорността включва недобросъвестно поведение на третото лице, невъзможност да бъдат събрани задълженията за данъци и осигурителни вноски на юридическото лице и наличието на причинно-следствена връзка между тях.“

В случая е налице първият елемент от фактическия състав на отговорността – безспорно е установено, че в ревизирия период жалбоподателят А. А. е бил управител на „А и М Билд“ ООД за процесния период, съответно е субект на отговорността по [чл. 19, ал. 2 от ДОПК](#) за публични задължения на "А и М Билд" ООД за този период.

Управителят, като законен представител на търговското дружество, съгласно чл. 141, ал. 1, т. 2 ТЗ, представлява дружеството и организира и ръководи неговата дейност. Добросъвестното управление предполага целенасочено упражняване на правата на търговеца и изпълнение на неговите задължения. При липса на легално определение на понятието „добросъвестност“, в правната теория и съдебната практика се приема, че добросъвестен е този, който не знае определено обстоятелство. Тежестта да се докаже недобросъвестност лежи върху органа по приходите. В Решение на ВКС по гр. д. № 1618/2008 г. е прието, че знанието следва да бъде установено от ищеца с конкретност и сигурност, а не чрез общи предположения или позоваване на ноторни факти. В конкретния случай обаче са налице доказателства за множество изтеглени от А. А. парични средства, които не са били редовно осчетоводени и чиято необходимост не се установява от наличната документация. Поради това доказателствената тежест се прехвърля върху А. А., който следва да докаже основанието за изтеглените суми от банковите сметки на дружеството, възлизащи на 516 010 лв. за 2019 г., 1 008 156 лв. за 2020 г. и 243 700 лв. за 2021 г. От представените по делото доказателства е видно, че ревизираното лице не е упражнило необходимия контрол върху счетоводната отчетност, определянето и контролирането на разходите на дружеството, както и върху уреждането на взаимоотношенията му с фиска. С оглед на изложеното съдът счита, че е налице третата предпоставка, а именно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент.

В този контекст, обратно на доводите на жалбоподателя, съдът приема, че по делото е установено недобросъвестното поведение на управителя и наличието на причинно-следствена връзка между действията му по разпореждане с имущество на дружеството и невъзможността за погасяване на публичните задължения. Несъмнено действията на жалбоподателя са довели до намаляване на имуществото на "А и М Билд" ООД и до невъзможност за погасяване на публичните му задължения. Противно на аргументите на жалбоподателя, не става ясно средствата да са използвани за дейността на търговеца, нито за погасяване на задълженията му. Въпреки непогасените задължения на дружеството, за които е видно от счетоводната документация и подадените от самото дружество данъчни декларации, че са в особено големи размери датите теглене на сумите, жалбоподателят е изтеглил и си е изплатил посочените суми, вместо същите да отидат по сметката на принудителното изпълнение. Несъмнено е по делото, че към всяка от датите на изплащане на дивидент дружеството е имало задължения към НАП в особено големи размери /към 31.12.2019 г. задълженията на дружеството начисляват 80 373, 95 лв, към 31.12.2020 г. - 332 969 лв., а към 15.06.2021 г. – 423 180.80 лв. / От доказателствата по делото се установява причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намаляването на имуществото на задълженото лице, към релевантните действия през 2019-2021 г., водещо до невъзможност да бъдат погасени задълженията. Вследствие на предприетите от жалбоподателя действия безспорно имуществото на дружеството е намаляло, с оглед на което е налице нормативно изискуемата се корелация по [чл. 19, ал. 2 ДОПК](#) за ангажиране отговорността на жалбоподателя за задълженията на юридическо лице по [чл. 14, т. 1](#) и [т. 2 ДОПК](#). Твърдението на А. А., че дружеството е предадено на лицето М. У. с касова наличност в размер на 591 950,73 лв, не могат да бъдат кредитирани. Съдът счита, че предаването на твърдяната сума е било фиктивно, предвид липсата на отчетност за извършваната от дружеството дейност и факта, че след прехвърляне на дружествените дялове на дружеството, същото не осъществява дейност и задълженията му са налични и към момента. От доказателствата по делото следва извода, че жалбоподателят с извършените от него действия не е целял да погасява изискуемите публични задължения на "А и М Билд" ООД, като вместо това е извършил действия, а именно теглене на суми за 2019 г. на стойност общо 516010 лв., за 2020 г. на обща стойност 1 008 156 лв. и за 2021 г. на обща стойност 243 700 лв. при наличието на изискуеми публични задължения към този момент и знанието за тях от страна на лицето (предвид качеството му на управител).

По така изложените съображения жалбата срещу РА, потвърден и изменен с Решението на директора на ДОДОП, ЦУ на НАП, следва да бъде отхвърлена, а претенцията на ответната страна за присъждане на разноски се явява основателна, поради което същата следва да бъде уважена. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция. Съгласно [чл. 161, ал. 1 от ДОПК](#) в редакцията след изменението с ДВ, бр.17/2026г. на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Разпоредбата на чл.37 ЗПП, от своя страна, препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл.24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева“ В случая няма спор, че настоящото производство представлява дело с материален интерес, поради което следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 230.00 евро /двеста и тридесет евро/, предвид степента на

фактическа и правна сложност на делото, материалите по делото и защитавания интерес.
По изложените съображения, съдът на основание [чл. 160 от ДОПК](#),

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. А., ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител, против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1724 00 5364-091-001/10.06.2025г., издаден от Г. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложител на ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД НАП-С..

ОСЪЖДА А. С. А. ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция по приходите С. сумата от 230.00 евро /двеста и тридесет евро/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: